

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy następujące zarzuty:

- 1) Całkowity brak uzasadnienia, również ze względu na całkowity brak oceny, w związku z czym niezrozumiałe jest dlaczego Wspólnota nie przyznała skarżącemu 100-procentowego, lecz jedynie częściowy zwrot kosztów leczenia. Jest przy tym oczywiste, że administracja nie dokonała stosownej oceny procesu, który doprowadził w dniu 20 czerwca 2005 r. do złożenia przez skarżącego wniosku, w razie potrzeby — w świetle wszystkich przedstawionych przez skarżącego dowodów;
- 2) Naruszenie prawa, ponieważ w związku ze stanem zdrowia skarżącego, na podstawie art. 72 regulaminu pracowniczego, przysługiwało mu prawo do 100-procentowego zwrotu kosztów leczenia;
- 3) Naruszenie obowiązku starannego działania i zasady dobrej administracji, ponieważ z całokształtu okoliczności wynika, że pozwana nie uwzględniła w należyty sposób interesów skarżącego i dopuściła się szeregu związanych ze sobą czynności oraz do powstania faktów, które ze względu na ich kwalifikowaną niezgodność z prawem oraz znaczny okres, w którym występowały, stanowią naruszenie tego obowiązku i tej zasady, przy czym zasada dobrej administracji wynika z art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2007 r. — Sandor przeciwko Komisji

(Sprawa F-69/07)

(2007/C 235/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Virag Sandor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ustalających warunki zatrudnienia skarżącej w charakterze pracownika kontraktowego w zakresie w jakim przewidują z jednej strony zastosowanie zastrzeżenia, o którym stanowi art. 100 warunków zatrudnienia innych pracowników (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia”) oraz art. 1 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a z drugiej strony przewidują czas trwania umowy na okres od dnia 16 września 2006 r. do dnia 15 września 2009 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, po tym jak pracowała dla Komisji od dnia 1 maja 2001 r. do dnia 15 września 2006 r. jako członek personelu miejscowego i pomocniczego na podstawie 14 różnych następujących po sobie umów o pracę na czas określony, zatrudniona została w charakterze pracownika kontraktowego na okres od dnia 16 września 2006 r. do dnia 15 września 2009 r. Po stwierdzeniu w trakcie badania lekarskiego poprzedzającego zatrudnienie, że skarżąca jest chora, organ upoważniony do zawierania umów zastosował zastrzeżenie, o którym stanowi art. 100 warunków zatrudnienia i art. 1 załącznika VIII regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi, że ograniczając czas trwania umowy pracownika kontraktowego, Komisja naruszyła zasadę stabilności zatrudnienia wynikającą z ogólnych zasad prawa dotyczących ochrony pracowników. Jeżeli okaże się to konieczne, przywołuje ona niezgodność z prawem art. 88 warunków zatrudnienia.

Ponadto skarżąca twierdzi, że klauzula zastrzegająca niedopuszczenie do skorzystania ze świadczeń z zakresu inwalidztwa i śmierci narusza zakres art. 100 warunków zatrudnienia, ponieważ administracja narzuca jej nowy okres wykluczenia wynoszący 5 lat choć pracuje ona w Komisji od dnia 1 maja 2001 r.. Jeżeli okaże się to konieczne przywołuje ona niezgodność z prawem art. 100 warunków zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2007 r. — Doktor przeciwko Radzie

(Sprawa F-73/07)

(2007/C 235/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Frantisek Doktor (Bratysława, Słowacja) (przedstawiciele: S. Rodrigues, R. Albelice i Ch. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady z dnia 24 października 2006 r. o rozwiązaniu umowy ze skarżącym na koniec okresu próbnego wraz z decyzją z dnia 16 maja 2007 r. o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego;
- wskazanie organowi powołującemu skutków, jakie pociąga za sobą stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności możliwości odbycia drugiego okresu próbnego w innej służbie lub przedłużenie okresu próbnego wraz z przeniesieniem na stanowisko niezwiązane z odpowiedzialnością kierownika wydziału, na zakończenie którego dokonana zostanie ponowna ocena kwalifikacji skarżącego;